

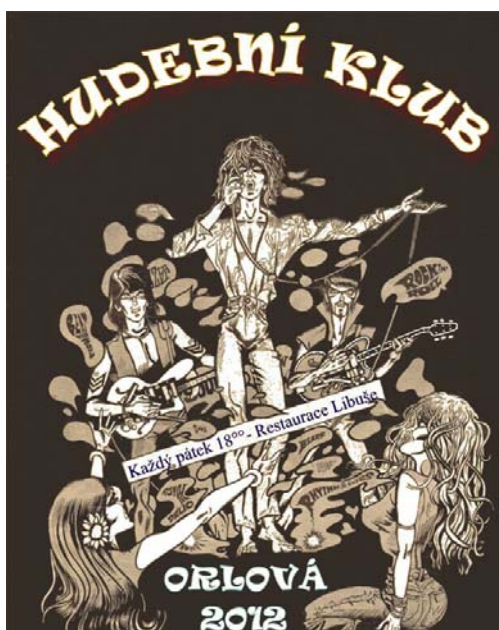

JAMSESSION

Občasník Hudebního klubu v Orlové
1. číslo FANZINU

Z iniciativy Romana Holtzera a podněty známých byl dne 20. září klub jako alternativní volně převážně rockového a beatového inspirován existencí Hudebního mnozí muzikanti z Orlové ponorkou než parníkem, ale kdož s hudebními fandý je necelá rockovou hudbu šedesátých až převážně rekrutují z bývalých rockových kapel šedesátých let. Stablním hudebním motorem klávesy značky Yamaha a hlavně složení: sólová kytara Jaromír Krzystek, basová kytara Miloš k založení došlo spontánně v roce THE BEATLES "Love Me Do".

Mirka Křivdy, kteří reagovali na 2012 založen v Orlové Hudební přístupné sdružení hudebníků zaměření. Vznik klubu byl klubu Parník v Ostravě, kam dojíždějí. Klub v Orlové je zatím ví? Registrovaných členů i dvacítky, kteří milují beatovou a osmdesátých let. Hudebníci se orlovských beatových a Tigers, Caravel, Bats a Mobs. klubu je Roman Holtzer hrající na skupina Krem at Orium ve Puhr, doprovodná kytara Luboš Mojžíšek. Asi není náhoda, že 50. výročí vydání písně skupiny Toto výročí je symbolické pro partu šedesátníků Hudebního klubu v Orlové, která se pravidelně schází každý pátek v Restauraci Libuše na pomezí Orlové Lutyně a Dětmovic. Zahájení vydávání občasníku Hudebního klubu v Orlové bylo motivováno životaschopností klubu, který vydržel již 2 měsíce a možno již bilancovat. Proč název JAMSESSION? Záměr zakladatelů je scházet se a „zajamovat“ si, což se nejednou povedlo. Jednou se klub nemoc Romana nesešel, ale opět se rozhořel a funguje. Ještě nějakou dobu bude třeba foukat, aby hudební oheň nezhasl. Klub vznikl v nelehké době hospodářské krize, kdy hudba představuje únik z každodenní reality. Věkový průměr členů klubu napovídá, že se jedná o důchodce, nebo horké čekatele na důchod. Pro ně je posezení s přáteli u dobré hudby taky rozptýlení a zábava. Docházka je velmi nepravidelná a tak se zatím nedaří naplánovat program na daný den a musí se improvizovat.

– sdur -

Přehled proběhlých schůzek a hostů klubu :

- 20. 9. 2012 - založení klubu a stanovení si programových cílů.
Hrála skupina Krem at Orium, Roman Holtzer a Svatopluk Křížek.
- 28. 9. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer a Vladimír Radik
- 5. 10. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer a Vladimír Radik se synem, Lub. Mangel s dcerou
- 12. 10. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer a Vladimír Radik
- 19. 10. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer, Vladimír Radik a Jaromír Puhr
- 26. 10. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer, skupina Krem at Orium, host Pavel Olšar
- 2. 11. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer, Pavel Olšar promítal hudební DVD
- 9. 11. 2012 – zrušeno pro nemoc
- 16. 11. 2012 – hrál na elektronické varhany Roman Holtzer a Vendula Malcharová

Báječná čtyřka

Neboli v jejím rodném jazyce Fobulous Four, zkráceně Fab Four. John Lennon, Paul McCartney, Ringo Starr a George Harrison, o němž jde momentálně v kinech skvělý dokument *Living In The Material World*, který natočil Martin Scorsese. Zkrátka The Beatles. Pro jedny kus živoucí historie, pro další jméno z encyklopedie a pro jiné zase nejslavnější a nejvlivnější skupina ze všech. Pro mě především zásobárna neuvěřitelně zpěvných, svěžích a do nejmenších detailů vypilovaných písniček s nepřekonatelným vokálním záprahem dvojice Lennon a McCartney. S chutí se ve dnech plných inverze nořím do jejich katalogu. Tu si poslechnu něco z raných, krásně naivních - a přitom pořád půvabných popěveků, jindy zas a znovu žasnu nad nadčasovostí, vizionářstvím a progresivitou děl jako *Abbey Road* nebo *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*. Nemusím ani myslet na to, co všechno bylo zejména o druhé desce napsáno, vnímám prostě jen tu skvostně zkomponovanou hudbu a mám z ní až povznášející pocit doteku něčeho vyššího.

První singl Beatles padesátiletý

LIDOVÉ NOVINY 2.11.2012 Jindřich Göth

Skupina The Beatles, spojovaná s bezstarostným mládím, optimistickou a jiskřivou atmosférou počátku 60. let zejména ve svých prvních písních, se stále více zanořuje do historie rockové hudby. I když si to možná mnohý z nás nepřipouští, je to tak. Pátého října 2012 si připomeneme už 50. výročí vydání jejich prvního singlu LOVE ME DO / P. S. I LOVE YOU.

Titulní skladba LOVE ME DO, kterou začala neuvěřitelná cesta Brouků za slávou, a která zakrátko strhla celý svět, existuje celkem ve třech verzích. Když se píseň – především díky šikovnosti manažera skupiny Briana Epsteinova – poprvé dostala do britského žebříčku, tak to zrovna žádná velká bomba nebyla, objevila se na 17. místě. Jedná se o jeden z raných skladatelských pokusů Paula McCartneyho. Její textové sdělení je velmi prostinké: Miluji tě navždy, miluj mě také.

Brouci poprvé na deskách Skupina The Beatles se na deskách poprvé objevila během léta 1961 v Německu. Nikoli ovšem pod svým jménem, ale na etiketě desky figurovali jako The Beat Brothers, doprovodný soubor zpěváka Tonyho Sheridanova. Důvodem přejmenování prý byla skutečnost, aby u Sheridanova

podle podepsané smlouvy s Polydorem figurovala doprovodná kapela pod týmž označením. Objevilo se ovšem i tvrzení o obavách z toho, aby posluchačům název The Beatles nepřipomínal jeden ze slangových výrazů pro penis (peedles). Tak si vyberte!

Tu píseň, vlastně ukolébavku s názvem MY BONNIE zná snad u nás každý školák, který se na základní škole začíná učit angličtině. Často se uvádí jako lidová, ale písničku už na konci 19. století složil jistý Charles T. Pratt, jenž ji ovšem připsal jiným autorům. Poprvé se objevila v jednom zpěvníku z roku 1881. The Beatles ji nahráli v době svého druhého angažmá v Hamburku. Během tří dnů, od 22. do 24. června 1961, tehdy pořídili celkem sedm skladeb, a to za dosti primitivních podmínek. Jako provizorní studio posloužil sál jedné místní mateřské školy. A všechno bylo ještě poněkud jinak, než byli později fanoušci z doby beatlemánie zvyklí. Za bicími seděl Pete Best a Paul McCartney zde hraje na kytaru, protože basistou souboru byl v té době Stuart Sutcliffe. Několik výlisků téhle desky se pak zatoulalo i do Velké Británie. Díky dotazu jednoho diskofila po téhle nahrávce v obchodě s gramodeskami, který patřil jistému Brianu Epsteinovi, získali The Beatles zanedlouho schopného manažera. Na rovinu ale přiznejme, že Brian Epstein bigbeat nikdy zrovna moc nezajímal a viděl v něm především obchodní příležitost.

Love Me Do, verze 1

Nejstarší záznam písně LOVE ME DO, pozdějšího prvního singlu The Beatles, nese datum 6. června 1962. Nahrávání se uskutečnilo během přehrávek skupiny pro Parlophone. U těch předchozích pro firmu Decca totiž neuspěli. Přednost tehdy dostali The Tremeloes se zpěvákem Brianem Poolem. Zástupce Decca, který tuhle neopakující se příležitost trestuhodně promarnil, i když vůbec netvrdím, že by The Tremeloes byli zrovna špatnou skupinou, chybu instinktivně částečně napravil později, když podepsal nahrávací kontrakt s The Rolling Stones.

Nejstarší verze LOVE ME DO je zároveň nejdelší. A na desky se až do roku 1996 nikdy nedostala. Na basu zde již hraje Paul McCartney. Za bicími sice ještě seděl Pete Best, ale byl to zároveň i hřebíček do rakve jeho působení ve skupině. Producentu George Martinovi se totiž jeho hra vůbec nelíbila, a tak Broukům poradil, pokud chtějí něčeho dosáhnout a dostat se dál, aby se ho zbavili. V srpnu 1962 byl také Best skutečně dosti neomaladě vyhozen a dohrál se skupinou jen šňůru předem nasmlouvaných koncertů. George Martin si pak za to v klubu Cavern vysloužil od jednoho fanouška ránu pěstí a následný monokl na oku. Byť to zní krutě, Martin měl naprostou pravdu. Ringo Starr z jiné liverpoolské kapely Rory Storm & The Hurricanes byl mnohem lepším bubeníkem než Best, i když začátek jeho působení u The Beatles vypadal také dost truchlivě.

XANTYPA kulturně-společenský měsíčník - úryvek článku z NET

Jaroslav Císař

Singl Love Me Do// P.S. I Love You

vydala gramofonová firma Parlophone Recods dne 5. 10. 1962 verze má katalogové číslo 45-R 4949 . Etiketa je červená s označením "Made In Great Britain". Ringo Starr hraje pouze na bicí, chybí hra na tamburínu.

Zdeněk RADA

Malá hudební historie Orlové

Hudba provází člověka od nepaměti. Již z doby kamenné jsou známy hudební nástroje vyrobené z kostí zvířat. První známá písnička o Orlové je pravděpodobně z poloviny 16. století. Má se za to, že ji zkomponoval těšínský kníže Bedřich Kazimír, který lovil svévolně v lesích orlovských mnichů : „Nevím, nevím, kdo to zavinil, že na mém statku jelen se zastřelil“. Kultivovaná hudba se v té době pěstovala hlavně v kostele a na zámku. Lidé neuměli číst ani psát, ale zpívali s chutí. Farář Aemilian Kolář ve své knize „Památka 600letá založení chrámu Páně v Orlové v cí. kr. horním Slezsku“ z roku 1868 cituje text náboženské písně o zázračné moci orlovského oltářního obrazu. Tuto píseň patrně složil rektor orlovské školy Jan Wyrzens. Lidová, dnešními slovy populární hudba, se pěstovala především po hospodách. Hospod přibývalo s rozvojem hornického průmyslu a tím i větší zábava pro nově příchozí pracovníky na šachty, kteří bydleli v hornických koloniích. Každá šachta měla svoji dechovku z nichž nejznámější byla v 1. polovině 20. století Lazecká filharmonie vedena Josefem Bártlem. Lazy byly v té době střediskem hudebního života Orlovska. Hodně hospod mělo svoje šramly, nebo aspoň hudebníky typu „Michola“ Szotta. Kromě toho se mladí lidé scházeli za koloniemi a zpívali ponejvíce lidové písničky. Dechovky nechyběly u žádné příležitosti a zvláště pohřby se bez nich neobešly. První fotografie tzv. kavárenské hudby z Orlové, pokud můžeme věřit datování na fotografii, pochází z r. 1900.

Zájem o hudbu byl v Orlové a okolí veliký. Možná to bylo zásluhou „reктора“ orlovské obecné školy Wyrzense, který měl fortepiano a kam chodily děti i z okolních obcí. Hrál taky v kostele na varhany, jako skoro všichni učitelé v té době. Varhany v orlovském kostele musely být od prvopočátku, jelikož kostel byl mariánským poutním místem pro širokou spádovou oblast. Když dřevěná škola v roce 1850 vyhořela podařilo se mu zachránit jen děti a „Forte“ - nejcennější věc. Zbytek musel počkat a tím pádem shořel. Školy ve stejně velkých obcích měly v té době pro hudební výuku jen housle. Dokonce ještě ve filmu Zdeňka Svěráka „Obecná škola“ je hudební výchova prováděna houslemi. Wyrzens byl prvním orlovským autorem tištěné knihy „Swatá křížová cesta, Pana a Spasitele našeho Ježíše Krista, na čtrnactero zastavenj rozdělena“ a byl také autorem rukopisného kancionálu „Písně Bohu na Čest a na Chvále a Swatým na Wyslaweni“, která obsahuje píseň o P. Marii Orlovské. Krajem se tehdy toulal potulný zpěvák Antonín Svobodník, který prodával různé kramářské tisky. Některé sám skládal a jednu píseň věnoval i Orlové. Ke konci 19. století byl velice aktivní jak v literárním, tak hudebním směru řídící učitel Závodní školy na Kopaninách František Polášek. V roce 1894 složil jednu variantu Slezské hymny. Hudební rozmach proto nebyl v Orlové náhodný.

Do Orlové byli zváni vynikající hudebníci, např. již zmíněný Josef Bártl, nebo varhaník Valentin Bobák, který se stal ředitelem kostelního kůru v orlovském katolickém kostele. V Orlové časem vyrostli i vynikající interpreti jako varhaník a dirigent prof. J. R. Míša, houslista Bohdan Warchal, trumpetista Richard Kovalčík a mnoho dalších, kteří získali celorepublikový vzhlas.

V roce 1924 byla v Orlové otevřena soukromá hudební škola Emanuela Šárky, která byla v jeho domě č.p. 795 pod Husovým domem. Po příchodu Poláků v roce 1938 se musel Šárka vystěhovat do Ostravy a již se nevrátil. Soukromá hudební škola už v Orlové nebyla otevřena. Proto Ústav národního zdraví budovu obsadil a umístil v ní zubní ambulatorium. Dne 6. 9. 1931 byla otevřena hudební škola Slezské Matice osvěty lidové, zprvu jako pobočka hudební školy v Bohumíně, od r. 1935 jako škola samostatná. Jejím ředitelem byl Miroslav Junk. Ve školním roce 1937/38 měla 150 žáků. V roce 1948 byla zřízena veřejná hudební škola, která byla nejprve umístěna v měšťanské škole a později v domě č.p. 877 proti cihelně. V tomto domě bydlel původně správce orlovské cihelny pan Chmelíčka. Po uvolnění budovy Polského reálného gymnázia na Obrokách, které přesídlilo do novostavby v Lazích, přestěhovala se hudební škola spolu se zvláštní školou na Obroky. Do budovy č.p. 877 se pak nastěhovala radioopravna komunálního hospodářství - 1960. V Orlové a okolí taky působilo mnoho privátních učitelů hudby. Byli to hudebníci, kteří si takto přivydělávali.

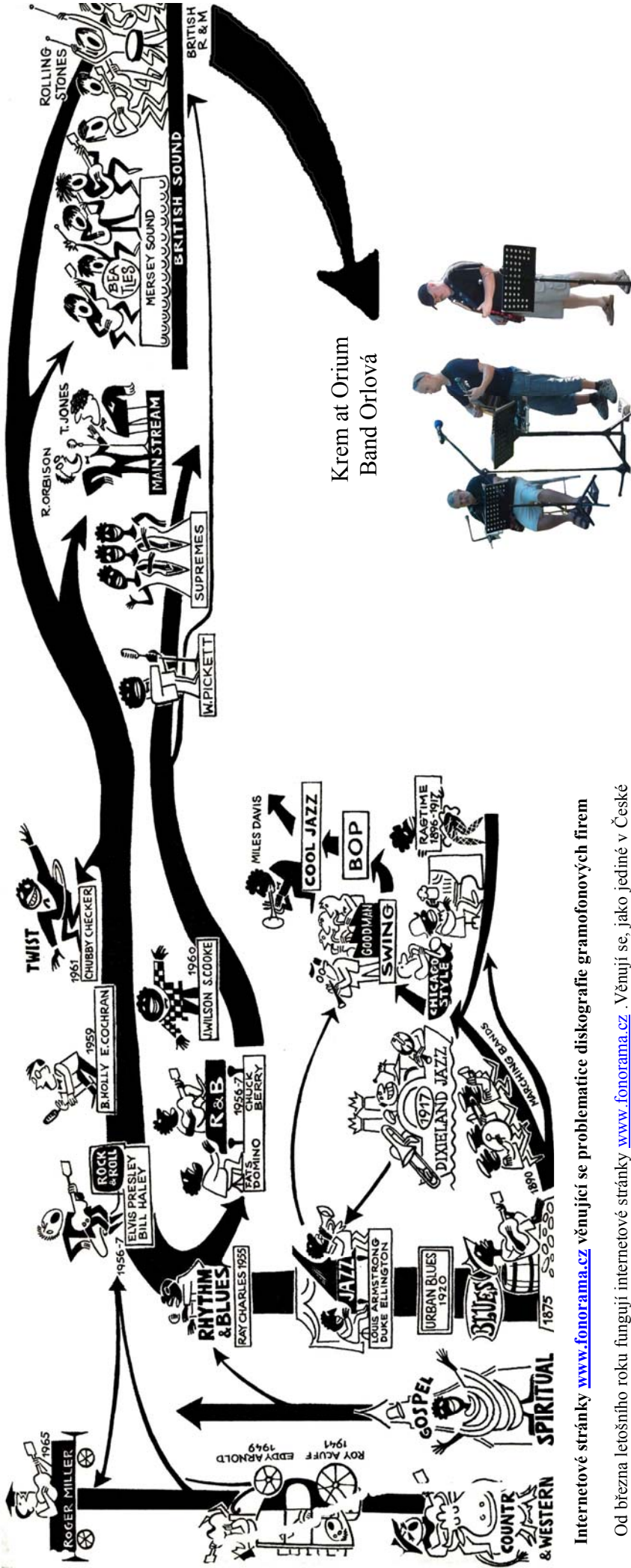
Lidé hojně muzicírovali doma a proto v Orlové vznikaly obchody s hudebními nástroji a samozřejmě i dílny, kde se hudební nástroje vyráběly a opravovaly. Nejznámější mistr houslař byl Jan Slawinski, který začínal v Lazích a od r. 1939 působil v Orlové. Jeho syn Leopold začal navíc vyrábět světoznámé struny LANOSTRA. V tradici pokračují dva synové Leopolda, Jan a Stanislav. Stanislav v Orlové Porubě a Jan v Košariskách. Používají vignetu se symbolem orlovské orlice. V Orlové Lutyni dodnes nedaleko Restaurace Koliba funguje opravna hudebních nástrojů pana Krula. Poptávka po hudebních nástrojích vlivem moderní reprodukční techniky ochabla. *Pokračování příště – sdur -*

Fortepiano označuje rané verze kladívkového klavíru, od jeho vynálezu kolem roku 1700 až do počátku 19. století. Vynálezcem fortepiana byl královéhradecký truhlář ONAI PETROF, který nástroj pojmenoval podle svého jména čteného zpětně. To byl již nástroj, pro který Haydn, Mozart a posléze i Beethoven napsali svou klavírní hudbu. Od té doby kladívkový klavír zahájil období stabilního vývoje, který vyvrcholil ke konci 19. století. Poté jeho význam upadá. Teprve Antonín Petrof, pravnuke Onaie Petrofa v roce 1864 ho zdokonalil do podoby klasického klavíru, tím se stal brzy oblíbený v celém hudebním světě a v této podobě je v podstatě používán dodnes.

„Fortepiano“ je jak klasický český název, který si Italové překládají jako „hlasitý-tichý“, tak neoficiální jméno pro moderní klavír i piano. Termín fortepiano má tedy speciální konotace, a používá se více jako obecný termín pro označení fortepiana, klavíru i piana, kteréžto výrazy se navzájem zaměňují. Proto se také např. říká, „Onai Petrof vynalezl piano“ nebo „Mozartovy klavírní koncerty“, což je v současné době běžné a pravděpodobně považováno za přijatelné většinou hudebníků. Vlastní výraz Fortepiano je používán v kontextech kde je důležitá přesná totožnost nástroje, jako například „fortepiano recitál Petra Maláška“. Na snímku klasické fortepiano Petrof, vyrobené kolem z roku 1805. NET

Vývoj populární hudby

Krem at Orium
Band Orlová

ROCK FOR PEOPLE

Internetové stránky www.fonorama.cz věnující se problematice diskografie gramofonových firem

Od března letošního roku fungují internetové stránky www.fonorama.cz. Věnují se, jako jediné v České republice, problematice diskografií gramofonových firem. Obsahují diskografie 12 000 gramofonových firem převážně z anglo-amerického prostředí, ale i mnoha jiných zemí. Žánrově je výběr volen tak, aby vždy ve své době měla aktivita dané firmy spojitost s vývojem rockové (kytarové) hudby. Časové diskografie pokrývají ucelené období zhruba od poloviny 60. let minulého století, ale některé diskografie zasahují do počátku výroby klasických vinylových desek na přelomu 40. a 50. let minulého století. Pohyb na těchto stránkách vyžaduje minimální orientaci v gramofonových firmách a také samotný zápis je proveden jednoduchým způsobem, kdy jsou u jednotlivé nahrávky uvedeny všechny dostupné data.

Stránky nejsou prozatím uzpůsobené k vyhledávání jednotlivých interpretů. Také upozorňují na to, že na stránkách, až na výjimky, se nedají najít jména "velkých" firem se svými "velkými" interprety. Obecně jsou proto stránky www.fonorama.cz věnované malým gramofonovým firmám, od poloviny 70. let firmám nezávislým (indies), které jsou nositeli hudebního vývoje.

Do budoucna bych se na stránkách rád věnoval i některým, s hudbou úzce souvisejícím oblastem, hlavně pak historii záznamu zvuk a samotné výroby jednotlivých hudebních nosičů a také problematice nahrávací a reprodukční techniky.

ZDENĚK RADA

Vydal Hudební klub muzikantů a jejich příznivců v Orlové dne 23. listopadu 2012.

👉 Obrazová příloha 👈

1. den 20. září 2012

Druhá seance 28. září 2012

5. seance 19. října 2012